

UJVIDÉKI HÍRLAP

Az ujvidéki nemzeti munkapárt hivatalos közlönye.

Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

A kvartói Ujvidéki hősök az Isonzó fronton.

— Ujvidéki bakák újabb hőstette. —

dicsőség babérja, a génuai mámor borostyánja, a római ünnep koszorúja vörhenyes színen hervad napról-napra. Öröm zápora helyett vereségek vére öntözi.

A beestelen szerető, a néri művész, nagy nők és nagy hatalmak kitarított legénye, mit gondol most a háborus dicsőségről a mare amoro énekese?

Ő nem csak a tenger keserű már nekik, a tenger, amely fölött a mi pilótáink bombái lebegnek, a föld is keserű, a kopár Krn és a kemény Görz, a nyájas Isonzó völgye, mind, mind, ahol a bércecs Tirol és a végtelen Alföld katonái állanak őrt, talpig fegyverben és talpig becsületesen a srappelös égig harsogva az orvul megtámadott Monarkia Wacht am Rheinjét és minden bércecs és minden erősségnél szilárdabb és erősebb egy akarattal véde a mosolygó Tirolt, a gyönyörű Triestét s az egész hatalmas és győzelmes monarkiait a stílis hágótlót az Isonzóig, Ó D'Aununzió, tripoliszi ódák fölként énekese, aki a génuai öbölben Garibaldi génuszát hivatd, Dante lelkét idézted, ó D'Aununzió, véreskező művész, hol van most az óda, miért kénsnek a diadalmas terzinak, miért?

Miért kéns az Itália irredenta főlzabادلása, miért van az, hogy a lendület, a legyőzhetetlen, a gyors, a győzelmes lendület bémán és véresen, letörtén és tehetetlenül torpad meg a határon? Soha, egy lépéssel sem előre, mindig egy helyben vesztegek, miatt ezrek és ezrek, a te olaszaid, véreznek, buknak, összetörnek!

Ez nem kvartó tüntetés, ez nem római karnevál, ez a halál, ez a gyász, ez a nyomor, ez a kudarc bizony! Meghalni szépségben: mondottad az ünnep deliriumában, de ezek a kis bersaglierek, ezek a kiéhezett kalábrai parasztok, ezek a szegény, megcsalt nagy fiúk, ezek borzalomban és véreségben hörögve és káromkodva hálnak meg, hetek óta hiába, hiába. Ez nem óda, kedves mester, ez bizony elégia.

Te Garibaldi szellemét hivatd és — a tirolí vértanu, Hofer András lelke jelent meg. Te Dante árnyát idézted és — Nagy Lajos bosszuló haragja támadt föl a magyar századok arany porából.

Meghalni szépségben az tud, aki szépen élt. És te nagyon gyalázatosan visszaéttél Isten szent, szelid, lobogító adományával: a művészettel! Ezért bünteti most rabló kalandodat Hofer lelke és szilárdul és hiven őrt álló hőseink szelleme.

Az ujvidéki katona nevét minden harctéren dicsőséggel és tisztelettel említik, mert városunk hős fiai rettenetlen bátorságot már megismerték az oroszok, a szerbek és most tanulja megismerni és tőlük félni a legundorabb ellenség: a talián is.

Jóleső, hazafias örömmel, büszkeséggel olvassuk a *Magyar Hirlapban* az ujvidéki bakák *legújabb* hőstetét, mely bizonyára városunk minden lakosát egyformán lelkes örömmel fog eltölteni, és amely ujvidéki fiaink, testvéreink ismételt harci bravurjáról szól.

A nagyérdemű harctéri tudositás így szól:

Hetek óta megint nehéz és kemény tusák folynak az Isonzó fronton. Csak katonáink kipróbált vitézességének, bámulatos kitarlásának köszönhető, hogy az olaszok sehohsem tudnak célt élni, pedig vad ekseredéssel küzdenek és a győzelem érdekében mindent elkövetnek. Mivel belátták már azt, hogy egyenlő feltételek mellett alul maradnak, számbeli túlerőjükön kívül tűzérőségükkel igyekeznek megtörni csapataink ellenállását. Természetesen lehetetlen, hogy hadállásainkat teljesen elrejtjük előlük ezeket szakaszokra osztva előrosztják rettenetes ágyutúzzal, csak aztán mennek rohamra. Csodálatosan kis veszteségekkel a pusztá földön megmaradnak katonáink, sőt minden olasz támadást véresen visszavernek.

A leghevesebb harcok idején négy napot töltöttem a doberdoi fensíkon, amelynek birtokáért Monfalconetól Sagradoig a támadások egész sorozatát intézték ellenünk az olaszok és mondhatom, hogy katonáink, akik itt és akik így helytállanak, egyenként és összesen a legnagyobb kitartásokat és megérdemlik.

A görzi hidőt is gyakran ágyuzza az ellenség. Sagradonál az olaszok többször építették szükséghidat. Mikor elkészültek és csapataik átvonulóban voltak,

ágyutunk a hidat megsemmisítették. Huszonkettedikén soproni bakáink itt ötvenkét olaszt, köztük egy kapitányt elfogtak. Több ponton megkísérelt előretöréseket naponként visszavertünk. Huszonkilencedikén éjjel az olaszok nagy erővel általános támadásba mentek át. Leghevesebb volt a támadásuk a Monfalconetól északra fekvő Monte Corich ellen. Véresen visszavertek. Százharmincegy embert, nyolc tisztet, köztük egy őrnagyot és egy kapitányt elfogtunk, háromszáznegyven fegyvert, tizenhatezer töltényt és egy olasz címeres zászlót zsákmányoltunk. Az anconai származású őrnagy előadása szerint két százada elmaradt, kettő pedig, amelylyel támadásra indult, gyalogságunk és a saját tűzérőségük elviselhetetlen tűzében kénytelen volt magát megadni. Harmadikán megint több gyaloghadosztályt intézett támadást a doberdoi fensík ellen.

Ujvidéki bakáink itt a drótsővényig ovesztették az ellenséget, amelynek aztán bőségesen volt oka rá, hogy jaigatva szaladjon vissza. Nehéz tűzérőségük ezalatt két oldalról bombázza a doberdoi fensíkot, ámde eslejen is meghiúsultak itt összes megkísérelt támadásaik. Az olaszoknak három nap alatt csupán a halottakban kétezernegyszáz főre megy a veszteségük s a holttestek temetetlenül hevernek.

Jenő főherceg napiparancsban fejezte ki legnagyobb elismerését az ujvidéki katonáknak, hősi magatartásukért. Ugyanakkor Cadorna gróf jelentéseiben napok óta az időjárást ismerteti s az esőnek, meg hideg szélnek tulajdonítja, hogy nem tud nagyobb sikereket elérni. Vajjon D'Aununzió is időjós lett-e? A klímát, a Karszt-vidéket jól ismeri, mert hosszú ideig volt Thurn-Taxis herceg vendége a duinoi kastélyban. Vélem szemben az Isonzófronttól küldi Barzini is tudósításait lapjainak. Ám mind hiába; az olasz publikum talán ma még

hisz a fantasztikus híreknek, melyek állítólagos támadásaink győzelmes visszaveréséről szólnak, de holnap, de holnapután meglátja a valóságot, mert a háborut költők és politikusok előidézhetik, az újságok megírhatják, de csinálni csak katonák csinálhatják. Mint ezt a mi katonáink be is bizonyítják.

(Gonda).

Egy ujvidéki fiatalember háborus külvárija.

Akit orosz fogságba is követ a hitelezője.

Érdekes és kedves humoru levelet mutatott meg ma nekünk az Ujvidéki Hírlap egyik olvasója. A levelet egy ujvidéki fiatalember írta, aki Ujvidéken arról volt nevezetes, hogy minden második embernek tartozik s főleg a szabóipar körében örvendett a neve kétes értékű általános népszerűségnek. A vig kédélyű fiatalember, — aki békeidőben, mint tartalékos tiszt szerepelt, pedig a hadsereghez csak annyi köze volt, hogy sorozásai alkalmával a katonai orvos untanglichnak találta, — a B) osztályú népfőlkélok sorozása alkalmával a sorozó orvos kellemetlen tévedése alapján alkalmas lett s kiképzés után a frontra került. Itt először az a bairsor érte, hogy az oroszok elfogták. Orosz fogságból a szibériai Omszkból írt haza levelet egyik barátjának, amelyből a következő részek nem mindennapiak:

Kedves Barátom!

Én már otthon mindig hangoztattam, hogy borzasztó peches ember vagyok. Ez már családi hiiba volt nálam. A pech nemcsak otthon a közelet terén, de a sorozáson, a háboruban és itt a fogolytáborban is üldöz. — Az oroszok Szibériába vittek, Omszka. Egy ideig egész jól ment a dolgom. Egyszerre azonban beütött a krach. Képzeld, új fogolygyűjtemény érkezett a táborba és most nevetni fogsz: az új fogolycimbórák között ott volt a legridegebb, a legkonokabb ellenségem: az egyik szabó hitelezőm. Mikor meglátott, a nyakamba borult s kijelentette, hogy nagyon örül, mert azt híresztelték rólam

hogyan elestem s ő már le is mondott a követeléseiről, most azonban, hogy szerencsésen tustestünk a háború nehezebb részén, örömmel konstatálja, hogy még reménye van arra, hogy az adósságot behajtja rajtam.

Most egy kozák kegyeibe iparkodom férkőzni, hátha megszabadít ettől a kellemetlen hadifogolytól.

A háborúnak van sok gyásza, fájdalma, no de van mulatságos helyzete is. Az ujvidéki fiatallember hadifogsága határozottan ilyen.

Kalandos szökés az orosz fogságból.

Vései József körülményes menekülésének története.

Az ujvidéki arany ifjúság igen népszerű tagjáról, a vilánytelep tisztviselőjéről kapjuk a következő hírt: Vései József, a 18-ik honvédegyalozred kadettja, aki január 29-én Lutowska galíciai falnál orosz fogságba került, megszökött a fogságból. A rendkívül temperamentumos és leleményes fiatallember a tegnapi esti gyorsvonattal érkezett Szombat helyre szüleihöz. A vitéz zászlós a legjobb egészségnek örvend s noha nagyon sok viszontagságon ment keresztül öt havi fogsága alatt, nyoma sem látszik arcán a nélkülözéseknek.

Vései József fogságbajutásának és szabadulásának rendkívül érdekes körülményeit a következőkben adjuk:

Január 29-én öt órai heves harc után, rendkívül nagy hózivatart folytán a tulerőben levő oroszok 16 tisztársával és 250 főnyi legénységgel elfogták őket a galíciai Lutowska mellett. Előbbben Uj-Stricke állomására kísérték őket, ahonnan kocsikon Krosznóba internáltatták ideiglenesen az orosz hadseregparancsnoksághoz. Itt egy perfekt német nyelven beszélő orosz tábornok valamennyi fogoly magyar tisztet kihallgatta, a tisztek azonban becsületszavukra és eskőjükre való hivatkozással minden érdemleges felvilágosítást megtagadtak. Itt másfél rubelt kaptak teljes napi ellátásra fejkenként, ebből azonban egyebet nem tudtak beszerezni, mint egy darab kenyert és egy teát, mert az oroszok minden pénzüket elzsozorozták. Krosznóból Samborba kerültek, ahonnan marhaszállító vasuti kocsikon szállították őket Stryjbe.

Stryjbe érve, az állomáson egyik kadett szökési kísérletet követett el, mire a transzportot kísérő parancsnok annyira dühbe gurult, hogy büntetésből az egész

fogolyszállítmányt lekapcsolatták és az állomástól jó distanciára kitalatva az erős őrséggel megakasztott nyitott kocsikokat, teljes 24 óráig étlen-szomjan hagyta a magyarokat, kijelentvén előzetesen, hogy valamennyiüket főbelöveti, ha hasonló eset még előfordul.

Stryjből Lembergbe kísérték a csapatot, mely január 7-én érkezett Galícia fővárosába. A magyar foglyokat a 19-iki osztrák Landwehr ezred kaszárnyájába szállásolták el. Innen lépett meg fogsága 10-ik napján Vései zászlós.

A lembergi kaszárnyában találkozott Kőrössy János és Ehen Károly szombathelyi ismerőseivel. Alig érkeztek meg, este 8 órakor sorakoztatták őket hogy megindítsák a Podzance állomásra, ahonnan a kellő számban gyülekezett magyar foglyokat Szibéria belsejébe internálják. A sorakozásnál engedelmet kért őretől, hogy a félreeső helyre mehessen. Ekkor már megfogamzott benne a szökés gondolata.

— A kért engedelmet megkapta és öröm el kísérté a félreeső helyig. Itt gyanútlanul hagyta, fő pedig minden pillanatot kihasználva, észrevette, hogy a helyiség keskeny ablaka a kaszárnya világító udvarhelyiségére nyílik. A következő pillanatban nagy erőfeszítéssel keresztülvergődött a keskeny ablakon, leugrott a szűk udvarra. Ott berugta a pince ablakát, leugrott a pincébe, ledobta magáról tiszti zubbonyát és folszerelést csupán egyik útközetben keresztül-lőtt sapkát dugta zsebre, amelyeket sikerült is megmentenie. A pincéből dermesztő hidegben, tisztán szvetterben szerencsére feketé lovagló nadrágjának, amely nem árulta el katonai mivoltát — könnyű volt kijutni az utcára. Amint szabad levegőre jutottam, Lemberg külvárosa felé vette utját és éjszakára villamos remisben huzta meg magát, ahol sikerült egy munkás zubbonyt rekvirálnia.

Másnap első ut Lembergben maradt magyar invalidusokhoz vezetett, s itt szerzett ösztökötetése révén hamarosan kertészlegénynek alkalmazták 60 kopek fizetéssel a jezsuiták rendházában. Ez a fizetés mindenre elég volt, csak nem a jóllakásra.

Mint kertészfiút, csakis fiatalos termete és kinézése mentett meg az oroszok elhurcolásától. Azt a mesét adta, ugyanis elő, hogy Lembergbe ragadt magyar diák és tekintve, hogy rövid nadrágot viselt az oroszok fel is ültek meséjének.

Folytonos munkában és nélkülözésben teltek napjai egészen

június 19-ig, amikor leírhatatlan lelkesedéssel érezte közeli szabaddulás óráját. Ezen napon ugyanis az orosz főerők kivonultak Lembergéből. Ugyanekkor azonban falragaszok jelentek meg, melyben az orosz állomásparancsnokság halálbüntetés terhe alatt megparancsolta, hogy minden 18—50 éves férfiak el kell hagyni az orosz csapatokkal a várost. Hogy kikerülje a veszedelmet, még rövidebb nadrágot kerített és megszökött a Lemberg előtt egy kilométerre fekvő erdőségbe. Itt bujdosott étlen-szomjan június 22-ig, amikor is közvetlen közelből látta, hogy a mi nehéz tüzerségünk mintegy negyedóra lefolyása alatt teljesen tönkrepocskolta az oroszok visszavonulásának fedezését, Lemberg előtt hagyott orosz tüzerséget. Délelőtt 11 órakor az orosz gyalogság is rendetlen futással menekült Lembergtől, s akik ki nem kerültek a halált, azok bevonuló seregeink kezébe jutottak, mert csapataink minden oldalról rohammal vették be a várost.

Délután 4 órakor már Lembergben volt Böhm-Ermolli hadseregparancsnok, akinél csakhamar jelentkezett és előadta fogságbajutása és menekülés körülményeit. A hadseregparancsnokntasította, hogy 2—3 nappal később bevonuló állomásparancsnokságuknál jelentkezék. A városparancsnokság a jelzett időre be is vonult Lembergbe és jelentkezése után nyílt rendelettel hazaküldték ezredéhez.

Vései csak Szombathelyre érkezésekor tudta meg, hogy ezredét időközben Sopronból Karánsebesre helyezték. Most táviratilag jelentkezett ezredénél, néhány napi szabadságot kért, hogy fátalalmait kipihenhesse s aztán, mint lelkesedéssel hangoztatja, siet vissza ezredéhez, mert legforróbb vágya ismét a frontra és pedig lehetőleg az olasz frontra kerülni.

Egy ujvidéki kis művésznőről.

Egy örvendetesen megindult művészpálya első jelentős sikerről olvasunk a fővárosi lapokban, amely bennünket annál is inkább érdekel, mert egy ujvidéki kis leányról, *Balogh Kláriról* van szó, aki csak két évvel ezelőtt hagyta el az ujvidéki iskola padjait és aki csak egy éve költözött fel Budapestre, hogy ott, telve reménységgel, vele született tehetséggel és határtalan ambícióval képezze ki a magában rejlő művészteljeséget, hajlamot.

És amikor most ez a fiatal kis leány első sikerét jegyezheti fel, mi, jóleső lokalpatriotizmussal regisztráljuk ennek az örvendetesen induló pályának első szárny-csapásait, amelylyel az ismeretlenségéből utat tör magának.

Balogh Klári egy évvel ezelőtt iratkozott be az országos Színészegyesület Színésziskolájába és ma már a Vígyszínház színpadján játszik. Alig van darab, melyből ő hiányozna. Most legutóbb is *Harsányi Zsolt Téli lakás* c. darabjában volt jelentős szerepe. Énekelt és táncolt már ismételtelen a *Légnády*-féle hadikórház matinein. Mindezek mellett nem mulasztotta el az iskolai továbbképzését és szorgalmasan tanult.

Ma, amikor a színésziskola nyilvános gyakorlati előadást rendezett a Vígyszínházban, a budapesti sajtó elismeréssel adózik tehetségének, művészetének.

Alljon itt szemléletetül egy pár újság kritikája:

A *Független Magyarország* június 30-iki számában ezeket írja:

... A fiatal növendékek nagy haladásról adtak tanúságot, de elsősorban áll ez *Balogh Kláriról*, az iskola legtehetségesebb és legbájosabb növendékéről, aki tegnapi sikeres szereplésével meghódította a közönséget. Két kis verset szavalt annyi érzéssel és bájjal, hogy a közönség viharos tapsával percekig megállította az előadás menetét. Majd a kis művészón egy amerikai táncot lejtett. Sikjéré és grációjára jelzőt sem lehet találni. A közönség percekig tapsolta *Balogh Klárika* bravuros táncát. . . .

A *Magyar Esti Újság* így ír: „... A fiatal noviciusok közt elsősorban *Balogh Klárikát* kell kidicséznünk, aki kedves szavallatával bájos jelenség volt, rendkívül ügyes táncával psdíg emi- nens szubretthehetséget árult el. A közönség természetesen szünni nem akaró tapsokkal honorálta *Balogh Klárika* művészetét. . . .”

Az *Uj Hírek* következőket írja: „... Endrődi Sándor és Farkas Imre egy-egy versének szépen tagolt előadásával *Balogh Klára* is igen tehetségesnek mutatkozott. E véleményünket táncával is megerősítette. . . .”

Ugyan így írnak a többi újságok is melyeket csak ismétlések elkerülése végett nem közlünk.

A ki *Balogh Klárika* első sikeréből mindenesetre oly szép és jogos reményeket táplálhatunk a jövőről nézve.

A maximális árakat a törvényhatóságok fogják megállapítani.

Felhivatalosan jelentik: Mind erősebben nyilvánul az a kívánság, hogy a kormány ne csak a gabonaműveknek és lisztnek, hanem egyéb élelmicikkeknek, elsősorban a hus és zsiradékféléknek árát is maximálja.

Ilyen intézkedés nagyon kétélű fegyver volna. Az ármaximálásnak általában igen komoly hátrányai és veszélyei vannak; különösen pedig a tényleges viszonyoknak teljesen meg nem felelő ármaximum nagyon könnyen idézhetné elő az illető árúciák teljes visszahuzódását és ezzel teljesen lehetetlenné tenné a fogyasztók szükségletének kielégítését. Az ármaximálását tehát csak az összes idevágó körülmények pontos figyelembevételével szabad eszközölni s annak a változó helyi viszonyokhoz gondosan hozzá kell simulni.

Ennélfogva a kormány nem vállalkozik arra, hogy ezen cikkek maximális árát is országosan megállapítsa, viszont azonban módot kíván a helyhatóságoknak nyújtani rá, hogy ott, ahol egyes

cikkek maximális árának megállapítása a helyi körülményekből kifolyólag szükségesnek mutatkozik, ebben a tekintetben saját hatáskörükben eljárhassanak.

Amennyiben tehát egyes törvényhatóságok felhatalmazást kérnek bizonyos fogyasztási cikkek maximális árának megállapítására, ezt a felhatalmazást a belügyminiszter indokolt esetekben nem fogja megtagadni.

A kormány a közvélemény általános kívánságának enged, amidőn ez intézkedéssli olyan módállítások mellett nyújt módot a maximális árak megállapítására, amelyek leginkább mitgálhatják az ilyen rendszabályok hátrányait. De nyomatékosan figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy a megadandó felhatalmazással a leggondosabb körültekintéssel és csak olyan viszonyok között éljenek, amidőn azzal valóban mérésélhetik a drágaságot és biztosíthatják a fogyasztók szükségleteinek olcsóbb ellátását.

HIREK

Nem lehet táviratozni. Péntek este 6 órától kezdve Ujvidékről és Ujvidékre további intézkedésig nem lehet táviratozni.

Állatbehozatal Szerémségből. A földművelésügyi miniszter arról értesít, hogy 1000 darab sertés és 2000 darab báránynak a Szerémségből való behozatalát engedélyezte.

Ötös tanács az ujvidéki törvényeseken. A gyorsított eljárásról szóló törvény értelmében i. hó 15-én kezd meg az ujvidéki kir. törvényesek tárgyalásait. Az első ügy, mely csütörtökön kerül tárgyalásra, *Fischer Antal* megvesztegetési ügye.

Hadimenetrend. Szombat déltől kezdve újból hadimenetrend lépett életbe a Máv. ujvidéki vonalain. Eszerint Ujvidékről Budapestre reggel 7 ó. 55 perckor gyorsvonat indul, mely rendes időben jön meg, azonkívül csak még egy *hadimenetrendes* póstavonat indul és pedig éjjel 11 ó. 33 perckor, viszont Budapestről ide reggel 7 ó. 12 perckor érkezik a *hadimenetrendes* póstavonat, míg a gyorsvonat este 8 ó. 37 perckor érkezik ide. — Ismét leszögezzük a tényt, hogy az állomásfőnökségnek nem állt most sem érdekében ezt a fontos hadimenetrendváltást a közönséggel tudatni. A közönség bizonyára megőrzi emléken ezt a kedves figyelemességét.

A városi zsir eladás. Körülbelül 10 nap óta a Háltéri és Zrinyi Ilona utcában levő hatósági mézszárékekben legjobb minőségű zsirt 3 korona 60 fillér kilogrammonkénti árban s a család tagjainak száma szerint fél kilót árusítanak. Minthogy panasz merült fel, hogy a fejenként megállapított mennyiség kevés, a város polgármestere közhírré tette hogy ezentul a megjelölt helyeken fejenként 1 kiló zsirt lehet vásárolni az eddigi áron és vehetnek olyanok is, akik eddig már egyszer vettek. A zsir utalványokat az ár lefizetése ellenében a hivatalos órak alatt ezentul is dr. utr. *Kovácsévics* Zsárkó városi rendőrkapitány adja ki.

Hova forduljon a közönség?

A miniszterelnökség sajtóosztálya közli: Hadiszolgáltatásokra vonatkozó kerelmeket és panaszokat az érdekelt felek nagy számban intéznek közvetlenül a honvédelmi minisztériumhoz, abban a valószínű feltevésben, hogy kívánságaik teljesítése ily módon könnyebben és gyorsabban elérhető. Minthogy ily kérvényeket illetékes eljárás végett amugy is előbb az elsőfoku közigazgatási hatóságokhoz kell leküldeni az ily közvetlenül a minisztériumnál beadott kérvények elintézése ezáltal mindig halasztást szenved. A közönség ennélfogva saját érdekében is kerelmeivel és panaszával közvetlenül az első sorban határozni hivatott következő hatóságokhoz forduljon: A hadiszolgáltatások után járó térítések és kártérítések kifizetése, vagy a már kifizetett térítések felemelése iránti kerelmek, valamint az ellátási igények iránt az 1912: 68. t.-c. 33. § a értelmében a községi előljárássághoz; felmentési igények, azután jogtalan igénybevétel, vagy méltánytalan megterhelés, továbbá, a hadiszolgáltatásoknál közreműködött közegek törvény és szabályellenes eljárása iránti, panaszok, valamint egyáltalában a hadiszolgáltatásokat illető panaszkervények iránt pedig az illetékes főszolgabíróhoz (polgármesterhez)

Éljen a magyar helyesírás. Szép, örvendetes és hazafias eljárás a másajku polgártársainktól, hogy a háboru kitérősekor a magyarsághoz való hozzátartozandóságukat azzal is kifejezésre juttatták, hogy idegen nyelvű cég- táblákat kizárólag magyar cég- táblákra cserélték fel. Egyszeriben eltűntek a cyril feliratos cégtáblák és magyar nyelvű feliratok kerültek a helyükbe. *Gavrilovits* János polgártársunk is magyar cégtáblát tett ki. Gyertyakereskedését jelzi vele. De a magyar cégtábla oly magyartalan, oly bántó helyesírással van megírva, hvgy ehelyütt teszük szová, hogy annak kijavítása sürgősen történjen meg, nehogy ezzel a magyarsággal a magyar nyelv kigunyolásának lássék. Magyar-

országon csak kell tudni magyarul helyesen írni. A cégtáblán ugyanis ez a felirat áll:

Gavrilovits St. János
gyertyakereskedő.

Mi az St.? Mi az gyertyakereskedő? Gyercsát magyarul gyertyának hívják. Így tanulják ezt a magyar népiskolákban.

Öngyilkossági kísérlet. *Kiss* Lajos ujvidéki gazda afeletti bánatában, hogy egyetlen fiát elvesztette, hétfőn délelőtt a kame-nici szigetről öngyilkossági szándékkal a Dunába ugrott. Arra járó katonák észrevették *Kiss* Lajos tettet, segítségre siettek és ki is mentették. Az élesztési kísérlet, melyet a fuldoklón végeztek, visszaadta *Kiss* Lajosnak az életét. A hatóság részéről *Zanbauer* Ágoston rendőrkapitány és dr. *Fenyő* Győző ker. orvos jelentek meg a helyszínen.

A város élelmezése. *Payerle* Nándor rendőrkapitány és dr. *Tapovicza* György árvaszéki elnökhelyettes, a kik dicséretes ügybuzgósággal gondoskodnak a városnak hussal való ellátásáról, vasárnap és hétfőn a Szerémségben jártak, a hol néhány száz libát vásároltak össze, a mely libák még e héten kerülnek eladás alá.

Főtárgyalás a férj és apagyilkossági ügyben. Csütörtökön fogja tárgyalni az ujvidéki kir. törvényesek büntető tanácsa *Göttl* Henriké és fiának büntügyét, a melyről nem régen beszámoltunk, hogy t. i. *Göttl*né a fiával együtt agyonütötte férjét.

Uzsoda megnyitása. A váparancsnökság eddig a Dunánál időző hajók miatt nem volt abban a helyzetben, hogy az uszoda felállítását engedélyezze. Hogy azonban a parancsnökság megnyire szíven hordja a polgári lakosság érdeket, bizonyítja az is, hogy most már az uszodát felállítja és a jövő héten megnyitja. *Payerle* Nándor főkapitány közbejárására, a váparancsnökság az uszoda alsó részét a polgári lakoságnak átengedi. Ezt délelőtt 7—11 óráig a hölgyek, a nap többi szakában pedig a férfiak használhatják.

Dán konszervhus — ajánlat. *Ritter* Pál budapesti kereskedő ajánlatot tett Ujvidék városának fött dán konzerv marhabús szállításra, félkilogrammos dobozt 2 K 35 fill., egy kilogrammos dobozt 4 K 60 fill. és 3 kilogrammos dobozt 13 K 50 fillérért.

A vidék a Vörös Félholdért. *Ferenc Szalvator* főhercegnek az a kijelentése, hogy reméli a török szövetségéssert való magyar lelkesedésnek állhatatosságát úgy látszik további adományokra biztatja a magyar közönséget. A szövetséges török hadsereg sebesült, jeinek javára ujabban *Dr. Cicatricis* Lajos főispán közel 6000 koronát tevő összeget küldött be mint Csongrádvármegyének, to-

